З новим навчальним роком!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Орган парткому, профкому, комітету комсомолу, ректорату Київського ордена Трудового Червоного Прапора інженерно-будівельного інституту

№ 26 (968) | Понеділок, 1 вересня 1986 р. | Видається з вересня 1962 р. | Ціна 1 коп.

УДОСКОНАЛЮВАТИ СИСТЕМУ НАРОДНОЇ ОСВІТИ. ПІДВИЩИТИ ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ, ІДЕЙНО-ПОЛІТИЧНОГО, ТРУДОВОГО, МОРАЛЬНОГО І ЕСТЕТИЧНОГГО ВИХОВАННЯ ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ ТА ЙОГО ПІДГОТОВКИ ДО ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНОЇ ПРАЦІ.

Із матеріалів XXVII з'їзду КПРС

ПОПЕРЕДУ ЦІКАВИЙ, АЛЕ НЕЛЕГКИЙ ШЛЯХ

ПЕРШОГО ВЕРЕСНЯ — День знань, одно з наймолодших свят. Його відзначають колективи учбових і наукових закладів, всіх державних і громадських установ країни.

В Радянській країні вчаться практично всі: школяр і міністр, студент і академік, директор радгоспу і колгоспник. Розв'язання грандіозного завдання, що висунув XXVII з'їзд КПРС — досягнення нового якісного стану радянського соціалістичного суспільства і пред'являє високі вимоги до освітньої і професійної підготовки людей. З'їздом поставлено завдання створення єдиної системи безперервного навчання.

Важливим кроком в цьому напрямку є реформа загальноосвітньої, професійної підготовки людей і перебудова вищої школи, реалізація поєднання навчання з виробничою працею, глибоке вивчення основ сучасного виробництва, провідних напрямів його інтенсифікації, комп'ютерна грамотність школярів і студентів та ін. У Проекті ЦК КПРС «Основні напрями перебудови вищої і середньої спеціальної освіти в країні» наголошується на питанні вдосконалення системи підготовки спеціалістів та їх використання на виробництві.

Сьогодні ми урочисто посвячуємо в студенти Київського інженерно-будівельного інституту наших першокурсників, які обрали для себе будівельні професії. Попереду цікавий, але нелегкий шлях до оволодіння обраною спеціальністю. І для цього в інституті є всі умови. У розпорядженні студентів світлі, просторі аудиторії, оснащені сучасним обладнанням, учбові й наукові лабораторії, бібліотека, читальні зали, спеціалізовані кабінети, обчислювальний центр, полігон будівельних машин і механізмів та ін.

Проект ЦК КПРС вимагає нового підходу до підвищення якості знань студентів. А це вимагає величезних зусиль як від юнаків та дівчат, так і від викладачів. Щоб студенти з інтересом вчилися, учбовий процес повинен бути захоплюючим. Від викладачів вимагається підвищення якості викладання, лекторської майстерності, широкого залучення студентів до науково-дослідної роботи. Колектив викладачів інституту багато робить для підвищення якості підготовки інженерів-будівельників. Так, наш вуз став ініціатором застосування ділових ігор в учбовому процесі, у нас постійно вдосконалюється методика викладання, розширюється застосування технічних засобів навчання, розвиваються творчі форми навчання, проводяться конкурси, олімпіади.

Молодий спеціаліст, який прийде на виробництво, повинен уміти творчо підходити до розв'язання поставлених завдань. І цьому він повинен навчитися уже в стінах інституту. Тому у кожного творчо думаючого студента є можливість брати участь у наукових гуртках вже на молодших курсах, про наукову роботу свою доповідати на інститутських науково-технічних конференціях, брати участь в олімпіадах, творчих конкурсах.

Роки навчання в інституті — це пора становлення молодої людини як особистості. Громадська робота в академгрупі, на факультеті, навчання на факультеті громадських професій допомагає студентам отримати впевненість у стосунках з людьми. Адже майбутнім командирам виробництва уміння спілкуватися так само необхідно, як оволодіння професійними знаннями і навичками.

Щоб успішно оволодіти професійними знаннями і навичками громадської роботи ви, першокурсники, з першого дня повинні вчитися з усією серйозністю і всією напругою сил і ставитись до процесу навчання як до напруженої праці, як до справи великої державної ваги. І ніколи не можна заспокоюватись, а постійно самовдосконалюватись, брати активну участь у всіх сферах студентського життя.

Ми сподіваємось, що нинішні першокурсники збережуть і примножать традиції нашого інституту: будуть старанно вчитися, зміцнювати трудову й учбову дисципліну, будуть активними в громадському житті, продовжать ударну працю в студентських будівельних загонах, здобудуть для інституту нові вагомі відзнаки у науковій творчості та ін.

Поздоровляю вас, дорогі першокурсники, з вступом в студенти Київського інженерно-будівельного інституту.

Від імені ректорату, партійної, комсомольської і профспілкової організацій інституту поздоровляю вас з всенародним святом знань, з початком нового учбового року. Бажаю вам успіхів в роботі, щастя в особистому житті.

А. ТУГАЙ,
ректор інституту.

СЛОВО ПЕРШОКУРСНИКУ

14 серпня абітурієнти стали першими студентами нашого вузу. Ми звернулися до найщасливіших облич — першокурсниць спеціальності МБ факультету міського будівництва — Ані Сараєвої та Олени Волги і задали їм традиційне питання: чому саме вони обрали Київський інженерно-будівельний?

ВЧИМОСЬ ДЛЯ СЕБЕ

АНЯ САРАЄВА: «В цьому році я закінчила школу № 26 в м. Ірпіні Київської області. Мої батьки — радіоінженери. Вони закінчили політехнічний інститут. І я ще кілька років тому вважала, що також піду в політехнічний. Але, закінчуючи 8-й клас, я вступила в ізостудію при Будинку культури. Там я вчилася малювати, креслити протягом двох років. І мені дуже сподобалися ці заняття. Тим більше, що керував ними колишній викладач КІБІ — Юрій Павлович. Він багато розповідав нам про історію Київського інженерно-будівельного, про архітектуру, містобудівництво. От якраз це і вирішило мою долю.

— Аню, а як тобі подобається, що в цьому році змінено правила прийому в вуз і на один екзамен треба складати менше?

— Щодо мене, то мені математика легко дається і я дуже задоволена, що треба було складати лише цей екзамен. Крім того, на співбесіді я одержала додатково 1 бал за успіхи в школі з математики, про що свідчить грамота.

— Як ти ставишся до свого нового стану — студентки?

— Це накладає, крім радості, щастя ще й велику відповідальність, тому що це ж вищий учбовий заклад. Головне треба бути дисциплінованим, систематично відвідувати лекції, тому що в тих, хто порушує це правило, якість знань набагато гірша. Невже є такі, які не розуміють, що вчаться вони для себе?

БУДУ БУДІВЕЛЬНИКОМ

ОЛЕНА ВОЛГА: «Я приїхала з міста хіміків — Сєвєродонецька Ворошиловградської області. Вчитися в Києві я вирішила вже давно — мені дуже подобається це місто. А сам вуз — інженерно-будівельний — я обрала в минулому році. Цьому багато сприяли розповіді мого дядька — архітектора, що працює в Зональному науково-дослідному інституті експериментального проектування та двоюрідного брата, що закінчує невдовзі КІБІ, теж — архітектурний. Вони мені багато розповідали про інститут, про майбутню професію.

Правда вони хотіли, щоб і я стала архітектором. Але я не так добре малюю, як брат, а для архітектора цей нахил дуже важливий. Тому я й обрала спеціальність містобудівництво. Крім того, я ще сама прагнула дізнатися про професію будівельника, і вдома записалася в гурток «Юний будівельник», де нам розповідали багато про відомих архітекторів, будівельників, про нові міста, що вони проектують.

У ВАЖКИЙ ЧАС ВИПРОБУВАНЬ

«Батьківщина... Як багато значить це слово для кожної людини. Скільки думок, радісних і світлих, скільки надій пов'язувалось з цим поняттям у всі часи. Батьківщина — це найдорожче». Так думає Віктор Федорович Мельников, член КПРС, ст. інспектор воєнізованої пожежної частини № 2 по охороні Чорнобильської АЕС. Він був одним із учасників тушіння пожежі на 4-му енергоблоці АЕС 26 квітня цього року. Він і його товариші в умовах високого радіоактивного випромінювання, температури та силового задимлення своїми героїчними діями сприяли попередженню більш тяжких наслідків аварії. За сміливість і мужність, виявлені під час ліквідації аварії, його представлено до нагородження орденом «Червоної Зірки». Тепер, після лікування, Віктор Мельников став студентом-заочником нашого інституту, обравши спеціальність «Водопостачання і каналізація».

Вже десять років минуло, як Віктор почав працювати в органах внутрішніх справ. Хоч самому ж йому лише 28 років. І все своє уміння, знання, сили він віддає цій справі. Кілька років підряд (1983—1986 рр.) обирався секретарем комсомольської організації підрозділу. За підсумками роботи комсомольці його частини завоювали перше місце в Київській області.

На вступних іспитах в інститут з російської мови і літератури Віктор обрав тему «...Вище щастя Батьківщини немає в світі нічого». Все його життя, ставлення до праці, розуміння свого громадського обов'язку свідчить про те, що абітурієнт щиро вірить в це. «І ніколи справжнє щастя людини не може бути відокремлено від щастя інших людей, щастя і благополуччя країни, в якій ти живеш», — пише він в своєму творі. І продовжує свою думку так: «Поняття щастя невіддільно від поняття миру. Лише в умовах миру, мирної, творчої праці ми можемо щасливо жити й працювати, ростити своїх дітей. Тому наша країна цілеспрямовано й систематично на міжнародній арені проводить політику миру, спрямовану на усунення загрози ядерної війни, на припинення гонки озброєнь, на конструктивне і плодотворне співробітництво між народами.

З аварією на Чорнобильській АЕС світ реально відчув, що атом, який вийшов із-під контролю, приносить людям горе, а будь-який, навіть обмежений ядерний конфлікт буде мати катастрофічні наслідки. Мені як учаснику тушіння пожежі на 4-му блоці АЕС зараз особливо стали зрозумілі слова М. Матусовського: «Вище щастя Батьківщини нема в світі нічого». Мабуть не лише про свою АЕС, про своє любиме місто Прип'ять думали мої бойові товариші Володимир Правик, Віктор Кибенок, Василь Ігнатенко, Микола Титенок, Микола Ващук, Володимир Тішура, які ціною свого життя захистили людей від грізного лиха. Вони виконали свій обов'язок перед народом, перед Батьківщиною».

І. ГЕРАЩЕНКОВА.

АБІТУРІЄНТ-86. ЯКИЙ ВІН?

Випадково чи за покликанням прийшла у вуз молода людина? Відповідь на це питання дає обґрунтований відбір абітурієнтами майбутньої професії. В цьому році при вступі у вищий учбовий заклад вперше проводилися профорієнтаційні бесіди. Абітурієнтам треба було відповісти на питання запропонованої їм анкети. За результатами співбесіди комісія давала рекомендацію вступаючому у виборі спеціальності, приймала рішення про представлення додаткових балів, які потім брали участь у конкурсі.

Ось, що розповів нам декан факультету автоматизації будівельного виробництва В. М. СМИРНОВ:

— Ми проаналізували дані анкет для профспівбесіди близько 125 абітурієнтів факультету АБВ.

На питання «Чим вас приваблює обрана професія?» 50 чоловік відповіли, що «сучасністю, перспективою, майбутністю». Майже стільки ж абітурієнтів обрали професію тому, що захоплюються технікою, будівельним виробництвом. Понад 20 чоловік сказали, що професія подобається тому, що її дуже потребує народне господарство. Ось, наприклад, що пише абітурієнт Л. Цап: «Під час вибору професії я керувався трьома критеріями: чого я хочу, що я можу, що потрібно країні. Вважаю її дуже потрібною, тому що одним із основних завдань, поставлених XXVII з'їздом КПРС,— це досягнення якісно нового рівня всього народного господарства на основі науково-технічного прогресу». Отже, наш вуз і факультет АБВ близько 95 абітурієнтів обрали тому, що подобається ця спеціальність. Близько 20 чоловік подали саме в Київський інженерно-будівельний, тому це вже сімейна традиція — наш вуз закінчили батьки або найближчі родичі. Кілька чоловік вступають за порадою шефів-виробничників, вчителів, а 50 зробили свій вибір самостійно. Приємно відзначити те, що є й такі абітурієнти, яким допомогли зробити свій вибір профорієнтаційні заходи нашого вузу. Так, абітурієнт Г. Фесай, пише, що «професія будівельника — найдревніша, найпочесніша. Майбутнє належить науці, а автоматизація дозволить розв'язати більшість технічних проблем».

До вступу в інститут абітурієнти навчалися в школі, професійно-технічних училищах або середніх учбових закладах. По профілю вузу одержали професію близько 100 чоловік. Отже, наші абітурієнти мають спеціальності операторів ЕОМ, водіїв, токарів, автослюсарів, слюсарів - інструментальників, електромонтерів, електрослюсарів та ін.

Наступне питання анкети вимагало назвати відомих представників в галузі обраної спеціальності. Вісімдесят чоловік позитивно відповіли на нього. Г. Вознюк, наприклад, вказав, що «Лебедєв створив першу вітчизняну ЕОМ. Академік Глушков займався розвитком обчислювальної техніки в СРСР та її застосуванням. Ф. Нейман створив першу в світі діючу ЕОМ та ін.».

Серед рис особистості найнеобхідніших для обраної професії, абітурієнти назвали любов до професії, творчий підхід до розв'язання задач, вміння працювати з людьми, вміння логічно мислити, в тому числі абстрактно; були названі й такі якості як уважність, старанність, захопленість, сумлінність, цілеспрямованість, глибокі знання, любов до праці, сила волі, дисциплінованість, чесність, терпіння, наполегливість, відповідальність, витримка, зібраність, пунктуальність, ініціативність, урівноваженість та ін.

Після закінчення вузу всі абітурієнти виявили бажання працювати по інженерній спеціальності в сфері будівельного виробництва.

Анкетою передбачене питання «Як ви уявляєте собі майбутнє обраної професії?», «Як уявляєте професійне майбутнє через 10 років після закінчення вузу?»

Абітурієнт Д. Охрименко пише, що «ця професія вічна, постійно прогресуюча. Через 10—15 років будівельник буде зовсім іншим — озброєним передовою технікою та технологією, найновішими матеріалами, а значить і будуватимуть по-новому». О. Пашенко вважає, що в майбутньому це буде найважливіша професія в галузі проектування будь-яких пристроїв та конструкцій. А спеціаліст буде здійснювати контакт між замовником, конструктором і ЕОМ, забезпечуючи їх найпродуктивнішу роботу».

Всі абітурієнти вважають, що поглиблюватимуть свої знання, щоб успішно оволодіти професією, вважають себе підготовленими для навчання у вузі, тому що вже давно готувалися до нього.

Отже, абітурієнт у нас хороший, цілі в нього визначені, труднощів він не боїться.

ВІДОМИЙ ЦЕНТР ОСВІТИ

Київський інженерно-будівельний інститут засновано в квітні 1930 року на базі відділення фабрично-заводського і комунального будівництва Київського політехнічного інституту і архітектурного факультету Київського художнього інституту.

В перші роки свого існування (1930—34) інститут розміщався в будинку по вулиці Чкалова, 55 (тепер це будівля АН УРСР). З 1934 року вуз переходить в будинок по вулиці Пирогова, 9, де до 1963 року займав частину споруди. Зараз тут розташовано один із корпусів педагогічного інституту ім. Горького. Саме з цього часу побудовано новий учбовий корпус для нашого вузу по Повітрофлотському проспекту, 31. Тут були поступово зведені учбові корпуси, лабораторний корпус, спортивний комплекс, корпус архітектурного факультету, гуртожитки.

В першому 1930-31 учбовому році в інституті навчалося 842 студенти, випуск склав 216 чоловік. На 10 кафедрах вузу працювало 79 викладачів, з яких лише 12 чоловік мали вчені ступені і звання.

По мірі розвитку економічної могутності нашої країни розвивався Київський інженерно-будівельний інститут. З року на рік випуск молодих спеціалістів збільшувався. Так, за період 1930—1940 рр. випуск склав 1516 чоловік, за 1941—1960 рр. — 4078 студентів (з червня 1941 року до кінця 1943 вуз не працював). За 1961—1970 рр. інститут підготував близько 9 тисяч молодих спеціалістів, за роки дев'ятої і десятої п'ятирічок — понад 14 тисяч інженерів-будівельників і архітекторів. В середньому за роки X-ї п'ятирічки наш вуз щорічно відправляв на виробництво близько 1400 спеціалістів, тобто майже стільки, скільки було випущено за перші 10 років існування.

Отже, за 56 років існування Київський інженерно-будівельний інститут підготував понад 35 тисяч інженерів і архітекторів.

КОНКУРС ЗБІЛЬШИВСЯ

Розпочинаються учбові будні, а разом з ними у першокурсників починається й студентське життя.

Який контингент першокурсників в цьому році на вашому факультеті? — з таким питанням звернулися ми до декана будівельного факультету **Л. Т. ШКЕЛЬОВА.**

— В цьому році у нас більший конкурс, ніж в минулому, хоч і план набору також збільшився на 25 чоловік.

Приємно, передусім, відзначити, що вступаючі орієнтуються у спеціальності, яку обрали, уявляють собі і майбутню роботу, вимоги, які перед ними стоятимуть.

До нас прийшло багато молоді — випускників середніх шкіл. Серед них на спеціальність «промислове й цивільне будівництво» вступили 4 абітурієнта, які закінчили школу із золотою медаллю. Близько 20 наших першокурсників під час вступу, склавши 2 екзамени, набрали 9 потрібних балів. Відрадно й те, що серед них є також армієць, який за час служіння в Армії міг дещо підзабути. Це Костянтин Николайчук. На екзамені з математики він одержав «п'ятірку» і твір написав з оцінкою «добре».

— Яка ваша думка щодо співбесіди з профорієнтації, яка тепер проводиться у вузах?

— Ну що, процедура ця корисна, тому що ми більш детально знайомимось з документами абітурієнтів, дізнаємося про їх успіхи в навчанні і громадській роботі, про грамоти, подяки, якими їх нагороджено. Але, мені здається, що доцільніше б все ж таки, щоб складали не три екзамени, як зараз, а чотири, включаючи фізику, а не лише математику.

Пройшли вступні іспити. Понад 1520 юнаків і дівчат стали студентами Київського інженерно-будівельного інституту. Серед них на денному відділенні вчитимуться 950 чоловік. Понад 260 студентів стаціонару мають стаж роботи, всі інші — школярі. Майже всі комсомольці.

Близько 45 юнаків та дівчат зараховані в інститут після складання лише 1 екзамену. Це ті, що після закінчення технікумів, професійно-технічних училищ, шкіл одержали диплом з відзнакою, золоту медаль. Сто тридцять абітурієнтів стали студентами після складання двох екзаменів.

Вперше в цьому році був проведений професійний відбір молоді. Сорок п'ять чоловік мають заслуги в праці, демобілізовані воїни з лав Червоної Армії. Певні переваги під час прийому одержали ті хлопці й дівчата, що вчилися на підготовчих курсах.

На знімках: абітурієнти під час вступних іспитів.

НА ВАС ЧЕКАЄ БІБЛІОТЕКА

В 1930 році, в рік заснування інституту, було організовано і бібліотеку. Нині вона є одним із крупніших книгосховищ літератури будівельного профілю в республіці.

Основними завданнями бібліотеки є забезпечення учбового і наукового процесів та проведення ідейно-виховної роботи з студентською молоддю.

В бібліотеку записано близько 12 тисяч читачів. Щорічно відвідує її близько 270 тисяч чоловік, що одержують тут понад 700 тис. екземплярів літератури.

Запис студентів І-го курсу в бібліотеку відбувається до початку учбового року одночасно з видачею необхідної для занять учбової літератури. Для отримання читацького квитка необхідно подати 2 фотокартки.

Обслуговування студентів у всіх відділах бібліотеки здійснюється по читацькому квитку. Наприкінці кожного учбового року читачі повинні здати всю літературу і продовжити читацький квиток, без чого він недійсний.

П'ятого та 20 числа кожного місяця в читальному залі для студентів проводяться «Дні інформації». В цей час в залі виставляється для огляду вся література, що надійшла в бібліотеку протягом двох тижнів. Тут же знаходиться інформаційна установка АСУ-50, що відображає нову літературу, що надійшла в бібліотеку за минулий місяць та інформує читачів про періодику, яку передплачує бібліотека. Там вміщуються також тематичні списки літератури і інша інформація.

Щорічно в курсі «Введення в спеціальність» та «Основи наукових досліджень» студентам читаються лекції по основах інформатики, бібліотекознавства та бібліографії, а також проводяться практичні заняття для прищеплення їм навичок роботи з каталогами, картотеками, і довідниками, виданнями з метою більш повного використання фондів бібліотеки.

У випадку, коли необхідна читачеві література відсутня в бібліотеці інституту, її можна отримати з інших бібліотек міста або країни через міжбібліотечний абонемент (МБА). Співробітники інформаційно-бібліографічного відділу надають дієву допомогу читачам в роботі над рефератами, доповідями, курсовими і дипломними роботами.

І. ПЕТРОВСЬКА,
директор бібліотеки.

На знімку: читальний зал інституту.

Фото П. Пасечного.

РЕДКОЛЕГІЯ.

«За строительные кадры», орган парткома, ректората, комитета комсомола Киевского ордена Трудового Красного Знамени инженерно-строительного института. Издается на украинском языке раз в неделю. Друк високий. Об'єм і полоса формату 0,5 друк. аркуша. Кімната 346. Тел. 72-95-35. Київська міська друк. № 2. Зам. 2366.